

Żywa historia Gorlic — wywiad z panem Jerzym Krzewickim

Wywiad z panem Jerzym Krzewickim dotyczący jego dzieciństwa w Gorlicach, historii rodziny oraz ojca Juliana Krzewickiego — komendanta Obwodu Gorlickiego Armii Krajowej.

Jerzy Krzewicki

Urodzony 14 października 1946 roku w Gorlicach, obecnie zamieszkały w Kielcach. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego im. Marcina Kromera w Gorlicach studiował w Krakowie na Akademii Medycznej. W 1975 roku uzyskał tytuł doktora nauk medycznych. Jest autorem wielu publikacji naukowych.

Zapraszamy do galerii fotografii dostępnej na dole strony.

Wywiad z panem Jerzym Krzewickim przeprowadzony 17 maja 2019 roku przez Urszulę Karasińską (pracownikiem MBP w Gorlicach) w Gorlicach.

Spis treści:

[00:00:07](#) — „Jestem gorliczaninem z urodzenia”

[00:00:37](#) — dom rodzinny Krzewickich w Gorlicach — „Historia domu to historia pierwszej wojny światowej”; przyjazd Zofii i Hieronima Stormke (dziadków) do Gorlic

[00:02:00](#) — zamieszkanie dziadków na tzw. „Szlabcie” w Siarach, a następnie w kamienicy Otęskich

[00:03:40](#) — „Dziadek, jako żołd wojenny dostał podworską parcelę”

[00:04:15](#) — rozpoczęcie budowy domu za pieniądze z odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu, którego doznała babcia podczas katastrofy kolejowej w 1932 roku

[00:05:00](#) — zakończenie budowy domu w 1934 roku; pierwsi lokatorzy — państwo Hoffmanowie; historia poznania się rodziców na balu

[00:06:30](#) — ślub rodziców 5 sierpnia 1939 roku; wesele w Kasynie Urzędniczym w Gliniku

[00:08:00](#) — książka Małgorzaty Woźniak „Major Julian Krzewicki”

[00:08:20](#) — wojenne losy ojca — Juliana Krzewickiego

[00:11:25](#) — powrót ojca do Gorlic w 1939 roku i podjęcie działalności konspiracyjnej (zaprzysiężenie matki, pseud. Wiesława i ojca, pseud. Kruk przez kapitana Jamrowicza)

[00:12:20](#) — Julian Krzewicki komendantem Obwodu Gorlickiego AK

[00:12:35](#) — wspomnienie Niemca — syna znanego dyrygenta mieszkającego w domu Krzewickich — „on był normalnym człowiekiem” oraz innych lokatorów

[00:16:40](#) — objęcie przez Juliana Krzewickiego Obwodu Limanowskiego AK po drugiej wsi w Gorlicach oraz awans na kapitana i przyjęcie pseudonimu Filip

[00:17:30](#) — powrót ojca do Gorlic po wyzwoleniu i represje za działalność w AK

[00:18:20](#) — pierwsze wspomnienie z dzieciństwa (4 lata); w domu pojawia się nieznanemu mężczyzna — to ojciec

[00:19:00](#) — „Ojciec pracował jako fotograf, często tracił pracę, malował obrazy świętych”; po 1956 roku otrzymuje odszkodowanie po procesie rehabilitacyjnym

[00:20:10](#) — krótka opowieść o książce „Major Julian Krzewicki” i zdjęciu ślubnym rodziców na okładce — „Rodzice zawsze byli razem”

[00:21:15](#) — „Jestem bardzo związany z Gorlicami, mamy tutaj przyjaciół, Gorlice są dla nas prawdziwym domem, oparciem, bazą”

[00:23:00](#) — ulica Wróblewskiego z dzieciństwa Juliana Krzewickiego; „nie było tych bloków, była górka, sanki,

widzieliśmy wszystko na przestrzał, pamiętam budowę mostu wiszącego do parku, Lojzka fotografa. Każdy fragment Gorlic jest dla mnie wspomnieniem, skojarzeniem”

00:26:30 — „Życie wtedy było bezpieczne, w Gorlicach były cztery samochody”

00:29:25 — „Miałem zaszczyt operować niektórych swoich nauczycieli z Kromera i wielu gorliczan”

00:30:10 — niesamowita historia o postrzale brata matki na glinickich łąkach

00:32:09 — opowieść o dziadku Hieronimie Stormke — inżynierze, architekcie, mierniczym — jego grafikach na jedwabnych kalkach; opowieść o wizycie brata Wieniawy-Długoszowskiego, a także o wizytach w Gorlicach Kuby Mikołajczyka — protoplasty postaci parobka Kuby z „Wesela” Wyspiańskiego oraz o małżeństwie Mendyków

00:37:35 — „Dobrze jest mieć dwa domy, tu mamy inny świat, świat galicyjski, cesarsko-królewski”